Прийшла смерть моя,
Легке точиться…
Ти мори, маро,
Коли хочеться.

Я віддам землі
Всі кісткі мої,
А на світ пушу
Лиш щілки мої!

Не умруть вони:
Кожна щілочка
Полетить жива,
Як та пчілочка;

Полетить жива
І покотиться,
В сотні, тисячі
Переплодиться.

І я знов живий
Світ оглядую,
Смерті першої
Не пригадую.

Прийде друга смерть —
Світ зчорніється,
Земля вся в снігу
Забіліється.

І весь світ мара
Зморить голодом
І щілки мої
Зціпить холодом.

Але холод той
Не уб'є життя.
Перейдуть віки,
Ожиє дитя.

Перейдуть віки,
Світ завалиться,
Вогнем-стовогнем
Весь розпалиться.

І сніги тоді
Паром кинуться,
І щілки мої
Знов прокинуться.

І щілки мої
Знов прокинуться,
Найдуть землю знов,
Знову кинуться.

Найдуть землю знов,
Знову кинуться,
В сотні душ живих
Перекинуться.

І піде життя
Знов драбиною,
І я вигляну
Знов дитиною.

А ти ждеш, маро!
Легке точиться,
Ти не жди — мори,
Коли хочеться.

Місяць, рік піждеш —
Що уводити?
Трудно думи всі
Разом сплодити.

Трудно думи всі
Разом сплодити;
Чого ж ждеш, маро?
Що уводити?